

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Přijímání nových ministrantů

Letnice

Karneval

**Jak působí
Duch svatý v mém životě**

Bohoslužba všedního dne

tiráž**ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI****Vydává**

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli p.

Jiří Florián, Kája Krejčí,
j. Marek Husák, Lucie
Grůzová, Martina Škrdlová
+ anonymní přispěvatelé

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

230ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo
Program hudby v našem kostele
Co nás čeká
- 2 Vyzývání Ducha svatého
Letnice
- 3 Noc kostelů na YouTube
- 4 Karneval
Přijímání nových ministrantů
- 5 Ministrantská víkendovka
Jak působí Duch svatý v mém
životě
- 7 Bohoslužba všedního dne
- 9 Střípky z evangelia

Slovo redaktorů

Milí farníci,

přinášíme Vám číslo plné Ducha svatého a přejeme, aby se Vám líbilo
stejně jako nám!

Lucie a Dominik Grůzovi

Další číslo časopisu bude mít uzávěrku 24. července a tematicky bude
laděno k svátku Panny Marie.

Duchovní slovo

Myslím, že jsme všichni ve svém životě zažili okamžiky, kdy jsme děkovali Duchu svatému, že nám pomohl vyřešit naši žádost. Ale nevím, jestli jsme mu už poděkovali, když se nám něco nezdařilo... Měli jsme asi pocit, že nás Bůh opustil. Zažívali jsme smutek, rozladění. Je opravdu s námi Duch svatý, jen když zažíváme nadšení, radost a úspěch? Jindy s námi není?

Apoštolové, kteří se loučí s Kristem, který od nich odchází do nebe, najednou zůstali sami. Ale necítí se být opuštěni. Ani jim nemizí radost. Ano, měli slíbenou pomoc z nebe, Ducha svatého, ale už teď prožívají radost z jeho příchodu. Tím, že se mohou modlit, být spolu, vykonávat tuto nověnu před Jeho příchodem, už zažívají něco z Jeho přítomnosti.

My jsme neustále na cestě. Někdy můžeme cítit více Jeho přítomnost, někdy méně. Ale Duch svatý nás neopouští, ať musíme projít událostmi radostnými nebo bolestnými. Chce jen naši otevřenost, aby nám mohl ukázat, co je v tento okamžik pro nás to nejlepší.

K tomu, abyste to poznali, Vám žehnám

j. MH

Program hudby v našem kostele

26. 6. 2016 v 9:45 **13. Neděle v mezidobí**

Eduard TREGLER (1868-1932) MISSABREVIS D - DUR OP. 9

Josef NEŠVERA (1842-1914) AVE MARIA ES-DUR

Anonymus (XV.stol.) ALTA TRINITA BEATA

Účinkují: Chránový sbor a orchestr

Varhany: doc. MgA. Jan KRÁL

Řídí: Zdeněk HATINA, ředitel kůru

Co nás čeká

První svaté přijímání přijmou 2 děti v neděli 29. května.

Milí farníci, jste srdečně zváni na **duchovní cvičení naší farnosti**, které proběhnou 24.7.-30.7.2016 na Velehradě a nebo na **duchovní cvičení rodin**, které proběhnou 8.8.-13.8.2016.

Vzývání Ducha svatého

**Modlitba sv. Simeona Nového teologa
(*949 - +1022)**

Ó, Světlo pravé, přijď!
 Ó, Živote věčný přijď!
 Ó, Tajemství skryté, přijď!
 Ó, Poklade, který nemáš jména, přijď!
 Ó, Osobo, která unikáš lidskému poznání, přijď!
 Věčná bdělosti, přijď!
 Světlo, které nikdy nezapadá, přijď!
 Pravá naděje všech vykoupěných, přijď!
 Vzkříšení mrtvých, přijď!
 Mocný, který svým čirým pokynem nepřestajně všechno tvoříš, měníš a obnovuješ, přijď!
 Naprosto nezbadatelný a nedotknutelný, přijď!
 Ty, věčně nehybný, jenž jsi stále v pohybu a přicházíš k nám, kteří ležíme v propasti, ač sídlíš vysoko nad nebesy nade vším, přijď!
 Jméno, které nejvíc vzýváme a po němž nejvíc toužíme, o němž však nedokážeme zhola nic říct, co jsi, kdo jsi a odkud jsi, přijď!
 Ó, Radosti věčná, přijď!
 Ó, Věnci nevadnoucí, přijď!
 Purpure velikého Boha a Pána našeho, přijď!
 Pláští průsvitný jako křišťál, drahokamy zdobený, přijď!
 Útočiště nedostupné, ó, přijď!
 Královský pláští z purpuru a pravice velebnosti nejsvětější, přijď!

Má duše toužila a touží po Tobě, přijď!
 Hle, jsem sám, tedy Ty Samotný ke mně samotnému přijď!
 Oddělil sis mne a způsobil jsi, že jsem na zemi sám, tedy přijď!
 Ty ses stal mou touhou a způsobil jsi, abych toužil po Tobě, kterého nikdo nemůže dosáhnout, tedy přijď!
 Dechu a živote můj, přijď!
 Útěcho mé nehodné duše, přijď!
 Má radosti, slávo a věčná rozkoši, přijď!
 Vzdávám Ti díky, neboť ses zde, uprostřed zmatku, přeměn a vírů sjednotil se mnou, a přestože zůstáváš Bohem povýšeným nade vše, přece ses stal vším ve všem.

Ó, Nápoji nevýslovný, který mi nikterak nemůže být vzat,
 Ty se ustavičně vléváš do rtů mé duše a bohatě prameníš ve studni mého srdce!
 Ó, Roucho třpytné, které spaluje demony!
 Oběti očistná!
 Svatými slzami, které Tvá přítomnost přehojně dává všem, ke kterým přicházíš, mne stále umýváš!
 Největší díky Ti vzdávám za to, že ses mi stal dnem bez večera a sluncem nezapadajícím!

Nikde se nemůžeš ukrýt, neboť svou slávou naplňuješ světy:
 ani jsi se nikdy před nikým neskrýval,
 ale my se stále skrýváme před Tebou, protože k Tobě nechceme přijít!

LETNICE

Chceš z Nebe se snést,
 chceš žít se mnou v letu,
 chceš touhu spojit s mojí
 a kroužit v milostivém létu.

Nebráníš v žáru hořet celý,
 ukážeš očím, co nikdy neviděly.

Dovolíš z pramene čerpat si vodu
 a rudé víno pít z Božího plodu.

Kdo rozohní život jak silný plamen
 a vdechne do úst slovo Amen?

Kdo provazem lásky sváže mne jemně,
 kdo duše pozvedá z prachu země?

Kdo volá mne každý den jménem
 a živí mne Kristovým tělem?

Jen Ty, Duchu svatý,
 tajemná milosti Boží,
 jež v plamenech lásky
 hoříš a hoříš...

KK

Vždyť kde by ses mohl skrýt Ty, který nemůžeš odpočívat na jednom místě?
Nebo proč by ses měl skrývat Ty, který nikým neopovrhneš a nikoho se nebojíš?

Můj milý Bože, učiň si ve mně stánek a přebývej ve mně až do mé smrti,
nepusť mne nikdy, neodděluj se ode mne, svého služebníka, abych i já zůstal v Tobě, když budu umírat i po mé smrti,
a tak kraloval s Tebou, který jsi Bůh nade všemi!

Zůstaň ve mně, Bože, a nenechávej mne samotného,
aby, když přijdou mí nepřátelé, kteří stále chtějí pohltnout mou duši,
našli ve mně i Tebe a museli navždy beze stopy zmizet a nezvítězili tedy nade mnou,
když najdou v mé ubohé duši přebývat Tebe, který jsi nade všechny mocnější!

Můj Bože,
jako jsi na mne nikdy nezapomínal, dokud jsem ještě žil ve světě,
a jako jsi mne bez mého vědomí vyvolil a z tohoto světa vytrhl a postavil sem před tvář Tvé slávy,
tak mne chraň mocí svého přebývání ve mně,
mne, který neochvějně zůstávám v dokonalé připravenosti,
abych tak já, smrtelný, žil v ustavičném nazírání na Tebe,
já, žebrák, vlastnil Tebe, který jsi vždy bohatý!
Tak budu mocnější než všichni králové země
a okoušeje a přijímaje Tebe,
věčně budu požívat nevýslovné radosti blaženosti!

Ty jsi všechno dobro, všechna krása, všechna slast,
Tobě patří všechna sláva,
Tobě, svaté a soupodstatné Trojici,
kterou v Otci, Synu a Duchu svatém ctí, uznávají a již se klaní všichni věřící
nyní i vždycky a na věky věků Amen.

Noc kostelů na YouTube

Krátký videospot na YouTube je pozvánkou na
Noc kostelů, která se bude konat
v pátek 10. června 2016.

Na základě grafické předlohy Very Rieder videospot zpracovala
Petra Dolíhalová, doprovodný audiospot byl vyroben ve studiu

Radia Proglas, fotografie pocházejí z archivu Noci kostelů.

Odkaz na videospot: <https://youtu.be/KuY7feDuOfs>

Program již tradiční, a přesto vždy jedinečné Noci kostelů v této chvíli připravuje více než 1200 kostelů v celé České republice.

Pořadatelé nyní připravují programy, při nichž budou mít návštěvníci příležitost nahlédnout do věží, sakristií, kaplí, křížových chodeb, klášterních refektářů i rajských zahrad, nechat se v chrámových prostorách provést slovem, povznést hudbou, inspirovat ve ztišení a modlitbě či potěšit při setkání.

KARNEVAL

V neděli 24. dubna se fara v Zábrdovicích otřásla v rytmu havajských tanců, karibských melodií a plážových diskoték. Dětský karneval byl letos ještě famóznější než předchozí roky. Nechyběly hry a soutěže, nové taneční rytmy a kroky. Letos se dostatečně vyřádili i dospělí!

Makarena a řecké sirtaki nenechaly na židlích sedět snad nikoho. Děti v maskách si zasoutěžily i při bohaté tombole a nadšení z výher nebylo málo. Sladký dort a spousta dárků udělaly obrovskou radost a my všem dárcům moc děkujeme. Plná bříška a stoly prohýbající se dobrotami nám nedělní odpoledne úžasně dokreslily. Děkujeme všem organizátorům, zejména rodině Kaňově a Pečínkově, všem, kteří pomáhali vyzdobit sál, nachystat a sehnat tombolu, upéct dort a připravit dobroty na stůl. A v neposlední řadě i všem rodičům, kteří svým dětem umožnili proměnit se na chvíli v někoho jiného a užít si letošní karneval :) Díky, díky, díky!!!

MŠ

PŘIJÍMÁNÍ NOVÝCH MINISTRANTŮ

Je krásné vidět děti, když začínají chodit a mluvit a stejně krásné je vidět, když se dítě rozhodne, že bude sloužit u oltáře. V naší farnosti probíhaly pečlivé přípravy a následně při mši svaté byli noví ministranti svým vedoucím představeni panu faráři, který je obdaroval „tučnákovským“, tedy ministrantským oblečením.

Chlapci pak přečetli slib, že chtějí plnit službu zodpovědně a s radostí, někdo k prospěchu farnosti a jiný k „prozpěvu“ farnosti. S písní na našich rtech, ať se chlapcům služba daří!

A velké díky Jankovi a Kubovi Oujezdským, kteří chlapcům věnují svůj čas a zkušenosti!

LG

Dubново-květnová ministrantská víkendovka

Dne 29. května jsme se s ministranty sešli na hlavním nádraží, odkud jsme vyrazili za naším cílem: prožít víkend v divočině údolí řeky Oslavy. Po nedlouhé cestě vlakem a autobusem jsme se dostali až na zastávku Ketkovice-kovárna. Po třech kilometrech kolem řeky, kdy jsme mohli obdivovat krásné skály, jsme se dostali až k naší chatě. Dovnitř jsme ale nemohli, protože byla na druhém břehu a most nikde. Tak jsme objevili ten problém, který nás měl celé tři dny provázet. Nedostupnost mostu. Ještě tedy bylo třeba skoro kilometrovou zacházku, abychom suchý přechod přes řeku našli. Po dlouhé době jsme s sebou neměli žádnou kuchařku, a tak jídlo obstarával kuchařský tým Ouje a spol., do kterého se ke konci pobytu už mohli počítat téměř všichni. Po zdárně uvařených večeřích jsme se tedy odebrali do postelí.

Druhého dne nás čekal výlet podél Chvojnice, jednoho z přítoků řeky Oslavy. Oba toky si probíjejí cestu tvrdým kamenem a místy tvoří skoro kaňon, takže bylo na co se dívat, ale všechny krásné skály bylo také třeba překonat. Když jsme se na jeden vrcholek vyšplhali a usadili se k obědu, čekalo nás nemilé překvapení.

„Kdo má Kubovy bezlepkové suchary? Že my jsme je tam nechali?“ Ale mělo být hůře. „A kdo má naše chleby?“ „To jsme opravdu vzali jenom jeden?“ „Nenechal někdo někde batoh?“ Oběd se tedy nesl ve stylu „Jak se patnáct lidí nají z jednoho chleba.“ Účastníci mohou potvrdit, že velmi špatně. Na hlad jsme naštěstí poněkud zapomněli při dobrodružné cestě údolím. V jednom místě jsme se rozdělili a většina si mohla užít brodění, zatímco někteří si vyzkoušeli horolezectví bez jištění a podařilo se jim spatřit bobra. Na konci výletu jsme byli všichni pořádně unavení a to nás čekal ještě jeden úkol: uvařit večeři. Při tom jsme zjistili, že se už od včerejška pokoušíme vařit na prázdné plynové bombě. Tu noc za nás pálili čarodějnice sousedi z vedlejší chaty. My jsme spali jako zabítí.

V neděli nás čekala pouze výprava na mši do vesnice, která také nebyla nejbližší. Poděkovali jsme za spoustu zážitků a Boží ochranu, které bylo opravdu potřeba. Večer jsme se už v pořádku vrátili do Brna. Zpět k rodičům, městu a školním povinnostem.

JAK PŮSOBÍ DUCH SVATÝ V MÉM ŽIVOTĚ

Požádala jsem několik známých z naší farnosti i mimo ni, jestli by byli ochotni napsat o svých zkušenostech s působením Ducha svatého. Je to těžké, mluvit o svých zážitcích. Někteří však byli tak odvážní a své příběhy napsali. My redaktori jsme pak pro zvýšení anonymity u některých příběhů změnili pohlaví postav.

I. Abychom zažili zkušenost s působením Ducha svatého, je potřeba ho nejdříve přijmout, což se děje při křtu, a tento dar je potom zpečetěn ve svátosti biřmování. A protože jsem byla pokřtěna jako malé novorozené dítě, ale nebyla jsem ve víře vychovávána, prvním důkazem působení Ducha svatého v mém životě je má konverze v 17 letech a následné prohlubování duchovního života a víry až dodnes.

Duch svatý je pro mě velké tajemství, ale i konkrétní hybatel různých etap mého života, zároveň je však denním chlebem. Utváří ve mně dispozici pro stálé vědomí přítomnosti Boha v mém srdci, v němž se narodil a chce tam i zůstat. Chce být první a poslední, chce být Pánem.

V první řadě je pro mě Duch svatý Vodou žíznících, Pramenem, který vyvěrá u Beránkových nohou. Z tohoto Pramene mohu denně čerpat v modlitbě podle svých potřeb, abych dobře sloužila mému Pánu, poznávala ho, sjednocovala se s ním a byla mu věrná v následování. Velkým darem Ducha svatého je totiž obrovská touha po Bohu, po Ježíši, být stále s ním, vše s ním prožívat a velmi toužit po věčném životě. A pokud moje duše s tímto vědomím žije, touží se díky Duchu svatému postupně osvobodit od různých nezdravých vazeb a pout – ať to jsou věci, lidé, ambice, učenosti, zlozvyky nebo i nezdravé touhy vynikat v nějaké duchovní ctnosti nad druhými lidmi. To je ovšem práce na celý život. Myslím si, že pro působení svatého Ducha je určitá oproštěnost a samota duše potřebná a důležitá. Zde potom ve mně Duch působí jako Oheň. Když je člověk zamilovaný, nechce, aby ho v intimně vztahu rušili nějaké věci nebo druzí lidé. A tak je to i mezi duší a Bohem. Duše hořící ohněm lásky, zamilovaná do Boha a Bůh milující duši ohněm Ducha svatého – jednota, která předjímá

skutečnost věčného života nebo jí už dokonce?

Na dalším místě je Duch svatý mým životním Hybatelem. A protože vane, kam chce, je pro mne, člověka spíše úzkostlivého, pocit, že visím ve vzduchoprázdnu bez pevné půdy pod nohama docela častým jevem. Opravdu, netušíme, kam Duch vane. Někdy vánek, jindy vichr, No, ještě aby nebyl vichr, když jsem často tak nechápavá, nevím, co dělat a jak se rozhodnout. To se pak vichrem lámou i cedry libanonské a otřásá se poušť Kadeš. Ale každý člověk, který vede hlubší duchovní život, má častou zpověď a dobrého duchovního rádce, časem pozná, co Duch žádá a kterou cestou se vydat.

Duch svatý je také velký Utěšitel, a to v životních zkouškách a mnohdy mne na životní zkoušky připravuje předem. Všichni víme, že na tomto světě nežijeme zrovna lehký a pokojný život a tak jako Duch utěšoval Ježíše na poušti, v Getsemanech i na kříži, učí mne těžké životní etapy spojovat s Ježíšovým utrpením. Posiluje mě, laská mě a i ve chvílích velké opuštěnosti mi dává naději. U Ducha svatého neexistuje beznaděj, toho bychom si měli být všichni vědomi. Pozvedá naše unavené a upracované ruce k modlitbě, abychom uslyšeli Ježíše jako vtělené Slovo a otevírá naše pohaslé, vyčerpané oči, abychom uviděli Ježíše jako narozené Světlo.

Ještě mnoha jinými krásnými a užitečnými jmény bych mohla pojmenovat Ducha svatého, ale to by zřejmě bylo na celou knihu. On je totiž především Dar z Nebe, který rozmnožuje naše dary. Pracuje zadarmo s tím, co jsme od Boha dostali taktéž zdarma. Užasněte, jak Nejsvětější Trojice počítá s člověkem. Jsme vůbec hodni takového Daru? Nechat se pozvednout z prvotního hříchu až k Boží tváři a adorat ho celým svým životem?

Díky, Duchu svatý, že jsi, že tě Bůh seslal, že v tobě je veškeré dobro a láska Nejsvětější Trojice a že nás vedeš do vytouženého věčného života.

AMEN.

II. Opustil mne manžel. Rozpadlo se nám manželství, rozpadla se rodina, na chvíli se mi zhroutil celý svět. V síle Ducha svatého, s podporou kněze a vydatnou podporou modliteb nejbližších, blízkých, farní rodiny i těch, o kterých nevím, dokážu vnímat Boží přítomnost a pomoc každý den v malých drobnostech i větších skutcích, kterými mi dokazuje, že nejsem sama. A že jsem pro Něj jedinečná. Bůh svůj lid neopouští.

Žehná stále.

Je mým milovaným manželem.

Nebojím se – postará se o mne (o nás) v dobách těžkých i radostných. To je má naděje. I osobní zkušenost.

„Chválím Tě, Pane, za dar víry. Děkuji Ti za každého, kdo se za nás modlí. Provázej je, prosím, všechny svým požehnáním. Prosím Tě i za mého manžela. Zkus najít alespoň malou skulinku v jeho srdci a rač svou milosrdnou rukou vlít dar živé víry do jeho života. Prosím Tě za naše dítě. Opatruj je a chraň, aby Tvým dítětem zůstalo. Přenes je přes dnešní obtíže a skryj ve Svém náručí. Mně dej vnímavé srdce, abych Tě stále hledala a nacházela, oslavovala a milovala. AMEN.“

III. Zemřel mi táta. Manželství mých rodičů nebylo podařené, dost se hádali a ke konci, kdy už jsme spolu se setrou byli velcí, se láska úplně vytratila a zbyla jen nenávisť. Nikdy bych nevěřil, jak se dva lidé, kteří se měli rádi, ctili se a respektovali, dokázali nenávisťně rvát o hrnek na kávu.

Já jsem šťastně ženatý a spolu s manželkou jsme o tomto stavu mluvili. Motivovalo nás to řešit věci co nejdříve, nenechat zapadat slunce nad našimi spory a hlavně ctít se. Také jako velmi důležitou vidíme společnou modlitbu.

Den, kdy táta zemřel, byla neděle. Byl to týden po naší návštěvě a v modlitbě jsem pořád řešil, co se s tím dá dělat... Rozvod, odluka, zůstat? Po přijímání při mši svaté jsem to v modlitbě odevzdal. Věřím Ti, Pane, že ty to vyřešíš. Takovou úlevu a klid jsem už dlouho nezažil.

Večer volala maminka.

Bylo to těžké období, ale jako by nás Pán držel, někdy i nesl, vše jsme zvládli a obdrželi veliké milosti. Duchu svatý, moc děkuji za to, že i když máš jiné plány než my, pomáháš nám je přejít.

AMEN

IV. Vždycky jsem toužila mít velkou rodinu: ne dvě děti – to je moc málo a v dnešním světě se to jeví sobecké. Tři děti jsou zase málo z pohledu toho posledního, který k sobě nemá partáka do dvojice. Takže čtyři je supr počet. To byla má filosofie. Staré přísloví ale říká „Člověk míní, Pán Bůh mění.“ A tak se mi stalo, že jsem se nedostala ani ke dvěma dětem. Mám jedno. Je to nějaký žert od Pána Boha? Je to pro mě trest, abych si uvědomila, že má někdo nade mnou moc a nemůžu si pískat, jak chci? Nejsem toho hodna – mít více dětí? A co když je to moje chyba – něco dělám špatně? Málo se modlím, postím atd.? Nebo snad je to nějaké rodové zatížení, za které mám trpět? Je to spravedlivé? Nebo jsem se špatně vdala a chyba není na mé straně, ale je to kvůli manželovi – shledává Bůh snad jeho nehodným mít další děti?

Postupem času mě napadala další spousta myšlenek. Musela jsem se vypořádat s lítostí nad pohledem do kočárek, smutkem, že „už to nezažiju“, vztekem a hněvem, zoufalstvím. Snažila jsem se překonávat sama sebe – a možná i Boha uplácela: často, když mě přepadly tyhle myšlenky, nebo když jsem se koukla na malé dítě, jsem v duchu žehnala jeho rodině, modlitby za ně i za nás mi tryskaly z duše. A nic se nedělo. Řada neúspěšných vyšetření, několik operací, další nápady lékařů a pak výsledek pro mne neuspokojivý. Roky ubíhají a já nyní zjišťuji, že jsem se přes toto všechno přenesla, ani nevím jak. Bez své zásluhy. Nyní se na celou záležitost dívám jinak:

Dostala jsem dítě. Je to dar, za který jsem vděčná. Mám pocit, že jsem pozornost obracela celou dobu jiným, nesprávným směrem. Pán Bůh ví, co je pro mě nejlepší. On ví, na co stačím, zná mou rodinu, zná mou životní cestu. Dal mi dar – být matkou, opatrovat dítě a být mu na jeho životní cestě průvodcem k nebi. Odevzdala jsem mu to a řekla mu, že už bojovat nebudu. Nechávám ho, aby se o mě postaral. A ta důvěra mě, myslím, posiluje. Dnes už moje modlitby za dětičky a jejich rodiny nejsou trucem a vynucováním. Mám pocit, že je to moje poslání, možná povolání. Někdo by to dělat měl, no ne? Děkuji ti, Duchu svatý, že mi pomáháš a napravuješ mé pokřivené pohledy :)

AMEN

Bohoslužba všedního dne

Uvedení do bohoslužby

Někdy se nám zdá, že naše křesťanství by se dalo snadněji zachovávat, kdyby bylo sbírkou přesných ustanovení: to je zakázáno, to je nařízeno, tohle každý den odříkej a budeš dobrý křesťan.

Jenže je to představa pohanská. Nám Kristus neuložil, abychom se učili něco odříkávat. Po nás Pán Ježíš chce, abychom se učili ho následovat, podle něho žít.

Pojďme se tedy před něj v duchu postavit a volejme k němu společně z hloubi našich trampot a nejistot o pomoc:

Bohoslužba všedního dne

Scházíme se zde a učíme se tu žít ve svatém společenství, učíme se následovat Pána Ježíše. Proto je každé naše shromáždění, nejen nedělní, potřebné a důležité.

Dnes chci mluvit právě o potřebě bohoslužby i ve všední den. Svatý Petr v jednom svém listě píše, že máme být všichni svatým kněžstvem a stále, denně přinášet Bohu oběti.

Možná se vám vtírá mrzutá myšlenka: co tu mluvíš o bohoslužbě každý den? Já jsem rád, když se dostanu do kostela v neděli. Každý den do kostela, to je pro mne nemožné.

Jenže to je nedorozumění. Nedorozumění zaviněné tím, že se v našich představách význam slova „bohoslužba“ omezil jen na to, co děláme v kostele.

Co je bohoslužba všedního dne, to se můžeme nejlépe naučit od Pána Ježíše: do kostela chodil jen o sabatu. Za celý svůj pozemský život byl jen na jedné mši. Ale Ježíšovou každodenní bohoslužbou bylo vše, co dělal. Nebylo hodiny, aby v ní nesloužil Bohu. Celý jeho den byl bohoslužbou. A tohle mám dnes na mysli. Není to matení pojmu? Jak to Pán Ježíš dělal, že to tak o něm mohu říci?

Celý Ježíšův život byl veden zásadou: „Dal jsi mi život, Otče... A já jdu, abych plnil tvou vůli.“ (Hebr. 10,5.9) Ježíš dělal vždycky to, co odpovídalo Boží vůli. Mohl dokonce říct: „Můj pokrm je, abych konal vůli toho, který mne poslal.“ (Jan 4,34) Vůle Otcova je středem Ježíšova myšlení i jednání.

To je Ježíšova „nová bohoslužba“. Plnit vždy Boží vůli. Když se modlí, když pracuje, když mlčí, když se veselí na svatbě, když prožívá šťastné chvílky mezi přáteli, když káže v synagóze, když trpí, to vše je jeho bohoslužba.

A tak to platí i pro nás. Naší bohoslužbou je nejen nedělní liturgie v kostele, naší bohoslužbou je – totiž má být – vše, co děláme i mimo kostel.

Koncilní konstituce o církvi o tom mluví a nazývá to duchovní bohoslužbou křesťanů. Vysvětluje, že takovou duchovní bohoslužbou se stává všechna práce, modlitba, rodinný život i odpočinek, když to děláme v duchu Pána Ježíše. A konstituce říká dále, že tuto duchovní bohoslužbu svého každodenního života máme společně předkládat Bohu při nedělní eucharistické slavnosti, a tak zasvěcovat sebe i svět Bohu (Lumen gent. 34). Tato krásná slova konstituce byla nazvána Magnou chartou nové bohoslužby, života z víry.

Co je duchovní bohoslužba?

Tuto nauku koncilu si musí každý z nás převést do svého osobního života. Pokusme si to trochu představit:

- * když se doma – třeba ráno při vstávání, večer při uléhání – poctivě pokoušíš volat v modlitbě k Bohu – je to bohoslužba
- * když s někým hovoříš o své víře – je to bohoslužba
- * když se pustíš do své každodenní práce – je to bohoslužba
- * když máš rád svou ženu, když dáte život dítěti – je to bohoslužba
- * když se po práci doma natáhneš a vychutnáváš odpočinek – je to bohoslužba
- * když si v klidné chvíli přečteš, co tě baví, nebo posloucháš pěknou muziku – je to bohoslužba
- * když zápolíš s nemocí nebo nepříjemnou událostí – je to bohoslužba

To je bohoslužba, KDYŽ... Na to slůvko KDYŽ nesmíme zapomenout. Celý tvůj každodenní život je bohoslužbou, když je to v duchu Ježíšově, tj. když se snažíš žít podle vůle Boží

Jak se to dělá prakticky? Musí se snad na každém kroku vzbuzovat nějaký dobrý úmysl, říkat pořád dokola „To vše dělám pro tebe, Bože.“ ? Ale ne. Z toho by byl za chvíli bezduchý cvik, flašinet, pochybná bohoslužba. Není třeba stále se snažit „zbožně“ myslet na Pána Boha. Jen myslí klidně na to, co děláš. Zde se totiž jedná o cíl, o záměr našeho smýšlení a konání. Máme smýšlet a jednat v duchu Ježíšově, tedy v duchu pokoje, dobra a lásky. To stačí. To je vše. Nic víc není potřeba, jen se snažit smýšlet, mluvit a jednat tak, jak by to na mém místě dělal Pán Ježíš.

Magna charta duchovní bohoslužby křesťanů tedy zní: Vše, co křesťan dělá v duchu Pána Ježíše, je bohoslužba. A naopak, sebeslavnější nedělní mše není bohoslužbou, jestliže nepředcházela bohoslužba všedního dne, život v lásce.

Nyní můžeme hledět chápavěji na obětní dary, až se ponесou z našeho středu k oltáři Páně. Budeme se v duchu ptát: „Jak bohatý je můj podíl na obětní misce? Jaká byla v uplynulém dni nebo týdnu má bohoslužba všedního dne?“

p. Jiří Florián

LK 7,1-10

VOLNĚ PŘEVYPRÁVENO Z BIBLE
OBRAZKY A TEXT K.S.

JEŽÍŠ ODEŠEL DO KAFARNAUM. TAM MĚL JEDEN SETNÍK OTROKA, NA NĚMŽ MU VELMI ZÁLEŽELO:
TEN BYL NA SMRT NEMOCEN...

KDYŽ SETNÍK USLYŠEL O JEŽÍŠOVI, POSLAL K NĚMU ŽIDOVSKÉ STARŠÍ A ŽÁDAL HO, ABY PŘIŠEL
A ZACHRÁNIL ŽIVOT JEHO OTROKA...

